

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

10. Alius piscis armis bellicis prodigiosus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

stant, vndequaq; ad certamen, quàm optimè instructæ atque armatæ. Quædam aliæ reliquas tamquam harpagonibus iniectis, iam adoriebantur, & prælij acerrimi imaginem luculentam referebant. Quæ omnia naturali quodam miroq; artificio, in pelle & carne piscis expressa, cum eo adoleuisse videbantur, itaq; clarè & distinctè, vt tamquam spectaculû numquam antè visum, aut auditum, incredibilem omnibus vadique accurrentibus stuporem gignerent. Misit huius prodigii exemplar ad Hispaniæ regem Licentius Voleranus, vrbis Gibelterræ præfectus, per Ioannem Fructuosum scribam regium, eiusdem vrbis ciuem, qui testimonio sex grauium virorum, id verissimum esse dictauit. Dubitare hic igitur, non de facto licet, sed de modo. Potuit, cùm partem hunc in vtero ferret, genitrix eius, aspecta in mari compugnantium classe, exterrita, imaginatione quadam, figuras oculis haustas, foerui imprimere. Potuit Deus, quod futurum videbat, in piscem, velut in tabellam, inscriptum præmonere. Potuit vtrumque simul esse, vt & Numinis bonitas, & naturæ efficacia simul hominibus innotesceret. Si enim ars illa naturalis fuit, fuit vtique etiam natura ipsa valde artificiosa, cuius tam miro opere aspectu, dici potuit: *Benedicite cese, & omnia quæ mouentur in aquis, Domino.*

Dan. 3. 79.

X.

Anno salutis 1623. die Septembris octauo, seu in festo Beatissimæ Mariæ Virginis natæ, in Polonia, prope Warsauiam, in Vistula, eiusmodi monstrosus piscis captus est. Longitudo erat triginta sex pedum, crassities seu latitudo trium vlnarum, cum duabus partibus; altitudo decem vlnarum & itidem semis. Huic tam vasto pisci caput erat, instar hominis, carneum; quin & cetera erant instar carnis humanæ, ac mollia, sed squamis ita duris atque asperis amicta, vt cornu esse putarentur. A capite, per collum, vsque ad caudam, cruces, tamquam stellæ quædam per cælum, dispersæ cernebantur. Quæ omnia si cui minùs mira esse censentur, audiat magis portentosa. Siquidem nulla vmquam Pallas adeò armata, neque ita Mars ipse adamantina tunica tectus horridè bellum spirauit. Pesci enim huic, in tergo tormentum curule, seu
is rotis

is rotis nixum, impositum stabat, & antrorsum quidem os porrigebat, ad ignem expuendum; retrorsum autem syrma à dorso proiectum trahebat, more draconis. In pinnis rotundi hærebant globi, infra supraq; transfixi. Ad latera vtrimque longæ velut hastæ suspendebantur. Armamentariū quoddam esse credidisses. Neque deerant bipennæ in modum crucis decussatæ vexillum vtrimque secus insignientes. Atque ne naturam existimes illitteratam, vni vexillo litteræ A. D. I. H, alteri F. R. F. inscriptæ legebantur, interpretatione spectatori- bus relicta. Præter hæc, gladius & fistula ænea iaculationibus apta, itemq; mortui hominis caput cute & carnibus denudatum, vt in cranio mortis effigies esset, nec non vndique tubera, vulnere, cicatrices, exprimebantur. Cauda sanguinei coloris erat, fissa in eum modum, vt prærubra quædam parua spicula in vnum fascem viderentur colligata; multi ea sagittis similia esse dicebant. Habebat hic piscis etiam duos pedes, admodum diuersos, alter aquilino, alter leonino similis fuit. Referebatur hoc monstrum non in nouis tantum publicis, sed etiam typis ac penicillo effigiatum vendebatur. Quid mysterij indicârit, multa ingenia diuinauerunt; clarissimè detexerunt bella atrociora inde continuata. In confesso sunt aquæ maris, & Iordanis stantes, & ad instar montis intumescences, vt siccam darent viam transituris, de quibus Iosue prædixit: *Cras faciet Dominus inter vos mirabilia.* Verum etiâ hæc miracula sunt, non propriè monstra, de quibus agere non est nostrum institutum. Et quæ perstricta sunt, affatim docent, satis superq; in aquis siue monstrorum, siue miraculorum extitisse.

In terris, quid monstra diu quæramus, cum ipsæ sint etiam, multis in locis satis monstrosa? *Motus animæ terre, aë naturalis historiarum author, sileantur, & quidquid est, ubi saltem busta urbium extant: simul vt terra miracula potius dicamus, quàm scelera nature. Et Hercule non celestia enarrata difficiliora fuerint. Metallorum opulencia tam varia, tam diues, tam fecunda, tot sæculis suboriens: cum tantum quotidie in orbe toto populentur ignes, ruina, naufragia, bella, fraudes, tantum verò lu-*

LIII 3 xuria,

Exod. 14. 22.
Iosue 3. 15.
Ibid. 7. 5.

XI,
Plin. lib. 2.
nat. hist. c. 93.